

Obr. 4. Konzultace cystoskopického nálezu on-line s kolegou v automobilu

Fig. 4. On-line discussion about cystoscopy findings with a colleague driving his car

Obr. 5. Podrobná diskuze před náročnou operací extrofie

Fig. 5. Detailed discussion before the start of a very difficult operation

Obr. 6. S Chisem Longem, který mě na stáž pozval

Fig. 6. With Christopher Long that invited me to CHOP

tým sedmi dětských urologů (čtyři „attendings“ a tři rezidenti), aby se díval na 20minutovou cystokopii a následně prohodil postup operace během téměř hodiny na chodbě, zatímco pacient na stole spal.

Poté se umyly čtyři páry rukou, aby se vtačily ke stolu vedle instrumentářky a poněkud nekoordinovaně operovaly na prostoru 10 x 20 centimetrů následujících 14 hodin. Celou operaci snímaly tři kamery, nahrávaly a přenášely on-line do Bostonu a do Wisconsinu, kde počínání místních lékařů sledovali další dětské urologové, včetně slavného Mitchella, který prováděnou techniku rekonstrukce popsal a mohl tak komentovat a radit on-line. Nikdo nebyl ve stresu a nepospíchal domů za rodinou, personálně byla celá operace, řekl bych, výtečně zajištěná.

Propojení s Bostonem a Wisconsinem není náhodné – tyto tři dětské nemocnice založili projekt – konsorcium – sdílení všech pacientů s extrofií měchýře a kloaky, aby chirurgové získali operováním této vzácné a velmi složité vady co nejbohatší zkušenosti. Sledují tak vzájemně své operace buď online anebo přiletí pozorovat operaci fyzicky. Ale to není vše.

V červenci 2018 publikovali urologové popsaného konsorcia článek v časopise JAMA Surgery (impakt faktor 8,5) se složitým názvem „A Model for Sustained Collaboration to Address the Unmet Global Burden of Bladder Extrophy,“ který chce říci to, že od roku 2009 létají tři dětské urologové z CHOP každý rok na dva týdny do Gujratu v Indii, kde pokaždé odoperují pět až deset připravených extrofiků, eventuálně reoperují ty z minulých návštěv. Tomu se říká, mimo jiné, schopnost umět napsat článek, kterou, zdá se, musím já sám ještě hodně zlepšovat. Podobně tak tým z Bostonu létá jednou ročně na dva týdny do Ugandy. Profitují z toho všichni – děti v Indii a Ugandě, tamní lékaři, kteří se naučí nové věci, urologové z USA, kteří se vyoperují a nakonec snad i stážisté a jejich domácí pacienti – například v Praze.

Za podporu stáže výše zmíněným organizacím velmi děkuji.

MUDr. Jan Trachta, FEAPU

Klinika dětské chirurgie 2. LF UK a FN Motol
Praha, 19. září 2018